

164

INSTRUKCJA MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 29 grudnia 1953 r.

w sprawie karania mandatami karnymi za wykroczenia żeglugowe mniejszej wagi na śródlądowych drogach wodnych.

Dla zapewnienia należytego wykonania uprawnień nadanych organom administracji żeglugi na śródlądowych drogach wodnych na mocy § 1 pkt 2 zarządzenia nr 4 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie nadania niektórym organom władzy uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski Nr A-9, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organami upoważnionymi do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatów karnych za wykroczenia żeglugowe mniejszej wagi na śródlądowych drogach wodnych są pracownicy organów administracji żeglugowej I instancji (rejonów dróg wodnych) posiadający odpowiednie upoważnienie organów administracji żeglugowej II instancji (zarządów okręgowych dróg wodnych), wydane na podstawie zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia

8 lipca 1952 r. w sprawie określenia przełożonej władzy służbowej uprawnionej do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski Nr A-63, poz. 966), według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do instrukcji.

§ 2. 1. Wykaz wykroczeń mniejszej wagi przeciwko przepisom ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182) i przepisom wydanym na jej podstawie, podlegających karom wymierzonym w drodze mandatów karnych, oraz określenie wysokości grzywien zawiera załącznik nr 2 do instrukcji. Wykaz ten dołącza się do upoważnienia (§ 1).

2. Nakładanie kar w drodze mandatów karnych za wykroczenia inne niż wymienione w załączniku nr 2 do instrukcji jest niedopuszczalne.

§ 3. Organy administracji żeglugowej nakładają i ściągają grzywny w drodze mandatów karnych w przypadkach:

- 1) schwytania sprawcy na gorącym uczynku;
- 2) gdy nie zachodzi wątpliwość co do osoby sprawcy — jeżeli sprawca zgadza się na niezwłoczne uiszczenie grzywny.

§ 4. 1. Mandat karny staje się prawomocny w razie bezzwłocznego uiszczenia grzywny.

2. Organ nakładający grzywnę w drodze mandatu karnego powinien pouczyć sprawcę o prawie odmowy uiszczenia grzywny.

§ 5. 1. Mandaty karne są bezimiennie; ukarany może jednak żądać wymienienia jego nazwiska w mandacie.

2. Wzór mandatu karnego zawiera załącznik nr 3 do instrukcji. Miejsca wykropkowane w drukach mandatów karnych powinny być wypełnione ołówkiem tuszowym przez organ wymierzający grzywnę.

§ 6. 1. W razie odmowy uiszczenia grzywny organ upoważniony do jej nałożenia, po sprawdzeniu tożsamości osoby winnej wykroczenia, sporządza zawiadomienie według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do instrukcji.

2. Zawiadomienie należy przesłać do organu administracji żeglugowej I instancji (rejonu dróg wodnych), który skieruje je do właściwego kolegium przy prezydium gminnej (miejskiej) lub powiatowej (dzielnicowej) rady narodowej.

§ 7. Prowadzenie ewidencji i rozliczanie się z druków mandatów karnych oraz z sum pobranych na podstawie tych mandatów dokonywane jest na podstawie przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1951 r. w sprawie przepisów o rachunkowości budżetowej (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-101, poz. 1477 oraz z 1953 r. Nr A-21, poz. 273).

§ 8. Nadzór nad wykonywaniem orzecznictwa w zakresie określonym w niniejszej instrukcji sprawują właściwe organy administracji żeglugowej I i II instancji (rejony dróg wodnych i zarządy okręgowe dróg wodnych).

§ 9. 1. Organy administracji żeglugowej I instancji (rejony dróg wodnych) składają sprawozdania z orzecznictwa mandatowego właściwym prezydiom powiatowych (dzielnicowych) rad narodowych w terminach wyznaczonych przez te prezydya.

2. Odpisy sprawozdań, o których mowa w ust. 1, rejony dróg wodnych przesyłają organom administracji żeglugowej II instancji (zarządom okręgowym dróg wodnych).

§ 10. 1. Postanowienia niniejszej instrukcji nie odnoszą się do członków załóg statków wojskowych i służby bezpieczeństwa publicznego.

2. W przypadku dopuszczenia się przez te osoby wykroczeń, o których mowa w § 2, organy administracji żeglugowej zawiadamiają o tym władzę przełożoną tych osób.

§ 11. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: M. Popiel

Załącznik nr 1 do instrukcji Ministra Żeglugi z dnia 29 grudnia 1953 r. (poz. 164).

Zarząd Okręgowy Dróg Wodnych

Nr

U P O W A Ż N I E N I E

Na podstawie § 1 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 8 lipca 1952 r. w sprawie określenia przełożonej władzy służbowej uprawnionej do wydawania imiennych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatów karnych (Monitor Polski Nr A-63, poz. 966) Zarząd Okręgowy Dróg Wodnych upoważnia

(nazwisko, imię i tytuł służbowy)

do nakładania i bezzwłocznego pobierania w drodze mandatów karnych grzywien w wysokości do 20 zł za wykroczenia przeciw przepisom o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych, wymienione w załączonym wykazie.

Dyrektor

Pieczęć okrągła

Załącznik nr 2 do instrukcji Ministra Żeglugi z dnia 29 grudnia 1953 r. (poz. 164).

WYKAZ WYKROCZEŃ MNIEJSZEJ WAGI PRZECIW PRZEPISOM O ŻEGLUDZE I SPŁAWIE NA ŚRÓDLĄDOWYCH DROGACH WODNYCH I WYSOKOŚĆ GRZYWNY

Lp.	Określenie wykroczenia	Wysokość grzywny	Lp.	Określenie wykroczenia	Wysokość grzywny
1.	Za nadmiernie szybką jazdę w kanale lub basenie portowym	12 zł	11.	Za nieoznaczenie miejsca zgubionej kotwicy	20 zł
2.	Za wjazd do służby bez zezwolenia obsługi służowej	15 zł	12.	Za niezameldowanie służbie wodnej o fakcie zgubienia kotwicy	20 zł
3.	Za niezatrzymanie statku przed służą w miejscu do tego przeznaczonym	12 zł	13.	Za uszkodzenie tablic, znaków i sygnałów żeglugowych bądź kilometrowych na lądzie	15 zł
4.	Za nieobecność sternika przy sterze na barce	15 zł	14.	Za uszkodzenie znaków żeglugowych na wodzie	od 6 do 15 zł
5.	Za spowodowanie zderzenia dwóch obiektów pływających bez następstw uszkodzenia tych obiektów	20 zł	15.	Za uprawianie żeglugi w nocy bez świateł przewidzianych w przepisach	20 zł
6.	Za niedawanie sygnałów ostrzegawczych przed przewozami i mostami	12 zł	16.	Za niewystawienie świateł sygnałowych w czasie postoju w nocy na szlaku żeglugowym	20 zł
7.	Za niedawanie przepisowych sygnałów przy mijaniu lub wyprzedzaniu się statków	12 zł	17.	Za nieoznaczenie strony wolnego przejazdu podczas zakotwiczenia na postój nocny	12 zł
8.	Za brak na obiekcie obowiązującego wyposażenia do sygnalizacji świetlnej i dźwiękowej	15 zł	18.	Za znajdowanie się w czasie pełnienia obowiązków służbowych w stanie nietrzeźwym	15 zł
9.	Za brak kompletnego wyposażenia w przewidziany dla danego typu statku czy tratwy przepisowy osprzęt	12 zł	19.	Za rzucenie kotwicy i wleczenie w miejscach zakazanych	20 zł
10.	Za nierozdzielenie pociągu holowniczego na uczątlwym odcinku drogi wodnej dla ruchu statków	15 zł	20.	Za zatrzymanie się lub dobijanie w miejscach zakazanych, jeżeli czyn nie podpada pod surowszy przepis karny	12 zł

Załącznik nr 3 do instrukcji Ministra Żeglugi z dnia 29 grudnia 1953 r. (poz. 164).

Blankiet nr

Zarząd Okręgowy Dróg Wodnych

w

Rejon Dróg Wodnych

w

MANDAT KARNY

(art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym — Dz. U. Nr 66, poz. 454).

Za
 (wymienić wykroczenia)
 nałożono i pobrano grzywnę zł (słownie)
 od
 (wymienić imię i nazwisko tylko na życzenie ukaranego)

Dnia 195 r.

(podpis)

Załącznik nr 4 do instrukcji Ministra
Żeglugi z dnia 29 grudnia 1933 r.
(poz. 164).

(Wzór zawiadomienia)

• • • • •

Do

Rejonu Dróg Wodnych

W • • • • •

W związku z odmową uiszczenia grzywny na podstawie mandatu karnego przez sprawcę przesyła się poniższe zawiadomienie o popełnionym wykroczeniu.

ZAWIADOMIENIE

1. Imię i nazwisko sprawcy czynu, imiona rodziców, miejsce urodzenia

2. Wiek sprawcy czynu, pełnoletni, niepełnoletni (do lat 17). Na podstawie oświadczenia sprawcy czy dokumentu

3. Stan cywilny i stosunki rodzinne (kogo ma na utrzymaniu)

4. Zawód sprawcy czynu

5. Stosunki majątkowe (źródła utrzymania)

6. Miejsce zamieszkania (adres)

7. Opis czynu w streszczeniu (data, miejsce, rodzaj czynu itp.)

8. Naruszony przepis prawny (według liczby porządkowej uwidocznionej w wykazie wykroczeń mniejszej wagi)

9. Imiona i nazwiska świadków oraz miejsce ich zamieszkania

10. Sposób ujawnienia przekroczenia (czy zawiadomienie opiera się na własnym spostrzeżeniu zawiadomającego, czy też na innych danych, ewentualnie jakich)

11. Dowody rzeczowe

(c. d. wzoru zawiadomienia)

12. Dane dodatkowa

..... dnia, 195... r.

(miejsce i data sporządzenia zawiadomienia)

.....
(imię i nazwisko, stopień służbowy sporządzającego zawiadomienie)

UWAGA: W rubryce 12 umieszcza się dane o przypuszczalnych dowodach popełnienia wykroczenia, zachowaniu się sprawcy czynu, czy i kto podlegał sprawcy do popełnienia wykroczenia itp.

Rejon Dróg Wodnych

W

Nr

Do

Prezydium Powiatowej (Dzielnicowej) Rady Narodowej

W

Powyższe zawiadomienie przesyła się według właściwości.

..... dnia, 195... r.

pieczęć

.....
(podpis)